

vilde kunne være klare over den og tage Stilling til den, skal jeg dog paa den Foranledning, der er givet, afbryde Forhandlingerne for at give Partierne Lejlighed til at tale sammen om Sagen. Jeg skal da udsætte Mødet til Kl. 2⁵⁰.

Mødet udsat Kl. 2⁵⁰.

Mødet genoptoges Kl. 2⁵⁰.

Formanden: Jeg skal meddele, at Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds Holger Kristiansen nu har underskrevet Edsformularen.

Vi gaar atter til Forhandling om Paastanden paa Overgang til Dagsordenen.

Zahlé: Det, der foreligger til Behandling nu, er jo den af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Efter den Oplysning, vi har faaet, om, at de højtærede Ministre, der er Medlemmer af dette Ting, vil stemme for denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, er det klart, at Ministeriet er slaaet af sine egne. Jeg kan erindre, at det ærede Medlem fra Ringkøbing sad derovre paa Konseilspræsidentpladsen for nogle Aar siden, og han sagde da nogle Ord, som havde Vægt. Han sagde: Nu rejser jeg mig og gaar herfra derover og sætter mig; paa min Politik kunde de ikke slaa mig, men det er lykkedes at jage mig en Kniv i Ryggen. Saaledes omtrent var Ordene; det var i hvert Fald helt og holdent Mening. Naar den højtærede Konseilspræsident, som vi nu har, eller den fungerende Konseilspræsident falder, falder han ogsaa med en Kniv i Ryggen. Han falder ikke paa den Politik, han har ført, men han falder paa en Bevægelse, som jeg ikke kender Aarsagen til, som holder sig indenfor Partirammer; men som er en Bevægelse, der kommer bagfra og slaar ham ned. Man gaar ikke aabent imod hans Politik, kasserer den og siger, at det Forslag, som er blevet ført frem af dette Ministerium, det duer ikke, og det vil man ikke støtte; nej, det

hedder sig, at Forslaget er godt nok; man har ganske vist krævet Forandringer deri, men dog holdt sig til Principperne i det.

Man siger heller ikke aabent, at man kan angribe Ministeriets Politik alvorligt i det hele. Men man vil føre frem en Paastand om, at det er andre, der nu skal tage fat. Man taler om de hidtil samvirkende Partier, Socialdemokraterne og det radikale Venstre, og slaar dem sammen. Hvad vil det sige, at vi er „hidtil samvirkende“ Partier? Vi var ikke mere samvirkende paa den store Valgdag, den 20. Maj 1913, end at vi, samtidig med at vi virkede sammen i nogle Kredse, støttede Regeringspartiet i andre Kredse. For os som for Socialdemokraterne gjaldt der ved sidste Valg kun een Parole: Slaa Højre ned! Dette lykkedes os fortræffeligt, og det lykkedes ogsaa ad den Vej at tilføre det Parti, som hidtil havde staaet sammen om det nuværende Ministerium, en ikke ringe Styrke.

Men naar nu Ministrene stemmer sammen med det ærede Medlem fra Ringkøbing for denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen og paa en Maade gaar frivilligt i Døden, er det jo umuligt for os andre at tvinge Ministeriet til at blive paa dets Plads ved at vedtage det Forslag til Beslutning, som er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Naar ikke alene Ministeriets Parti stemmer for den her fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, men naar Ministeriets egne Medlemmer stemmer derfor, maa Sagen naturligvis dermed være afgjort. Jeg mener ikke, det havde været nødvendigt, at det skulde gaa saaledes. Det Valg, vi havde den 20. Maj, gav et klart Svar paa det Spørgsmaal, som den Gang blev rettet til Vælgerne. Spørgsmaalet var: Hvorledes vil man have, at Forfatningen skal være her i Landet? Og ganske specielt blev der spurgt: Vil man have, at det her i Landet skal være Grundlov, at alle Borgere har lige Ret i Staten? Herpaa har Valget givet et usædvanlig fuldttonende Ja til Svar. Og den Opgave, som efter denne Valgdag foreligger, nemlig at gennemføre en Grundlovsendring som den af det nuværende Ministerium foreslaaede, er paa ingen Maade uløselig.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde spottende, at jeg havde jo udtalt, at jeg vilde gøre store Indrømmelser. (J. C. Christensen: Jeg udtalte mig ikke spottende). Ja, hvis det ærede Medlem ikke vilde spotte, var han uheldig i den Maade, hvorpaa han ud-